

GALAKTIKA

405. SCI-FI // FANTASY // WEIRD

NICK
DICHARIO

ANTAL
JÓZSEF

+

VARGA // LARIONOVA // OROSZ
// BRASILI // BEREZSNOJ //
BOJTOR // ARELSZKIJ

HEKKEREK AZ ŰRBEN

BÚCSÚ AZ IGAZI TÉLTŐL

AZ UNIVERZUM LEGSÖTÉTEBB HELYE

A FANTASZTIKUM LEGJAVA

ELŐFIZETŐKNEK
**CSAK
1490 Ft**
HAVONTA

ÁRA: 1995 FT // 8 €

INDULJ EURÓPAI KÖRUTAZÁSRA DÍJNYERTES REGÉNYEINK LAPJAIN!

Co-funded by
the European Union

RENDELJ MEG ITT:
WWW.GALAKTIKABOLT.HU

DÉN OKTÓBER 14-ÉN ismét megrendezték a hazai SF-élet évenkénti seregszemléjét, a Hungarocont. Mint már sokszor, ezúttal is a Ferencvárosi Művelődési Központ szolgáltatta a helyszínt. Az egész napos programban éppúgy megtalálhatók voltak izgalmas előadások, mint kvízek értékes nyereményekkel, de az elmaradhatatlan könyves-pólós-mütyürös kirakodóvásáron is igazi kincseket lehetett beszerezni.

A nap fénypontját természetesen most is az éves díjkiosztók jelentették, amelyeken sor került a Preyer Hugo-novellapályázat győzteseinek kihirdetésére – reményeink szerint jövő év folyamán az első három helyezett a Galaktikában is nyilvánosságot kap –, valamint a Trethon-gyűű átadására, amely a fantasztikus irodalom terén összegyűűlt műfordítói életmű elismerése. Ez utóbit idén Farkas Veronika kapta, többek közt Kim Stanley Robinson, Terry Pratchett, John Scalzi és Cory Doctorow kötetének avatott tolmácsolója.

A legnagyobb érdeklődés persze minden évben a Monolit-díj kiosztását kíséri. Ennek keretében felváltva tüntetnek ki novellákat és regényeket – idén a regényeken volt a sor. A népes mezőnyben kiadónk is ringbe szállt három regénnyel, Ronil Caine *Luna*, Márki István *Villámok a felhők mélyén* és Michael Walden *Egy maroknyi sötétség* című könyveivel. A zsűri végül R. J. Hendon (Juhász Roland) *Médákját* ítélte legjobbnak. Ő sem ismeretlen olvasóink előtt, hiszen a *GFK 400*-ban, a Galaktika 336., 339., 348. és 380. számában is olvashatták egy-egy novelláját, sőt a 386. XL-változatában egy egész regényét, a *Nightingale*-t.

Gratulálunk minden díjazottnak!

Németh Attila
irodalmi szerkesztő

Tiszteletbeli főszerkesztő: **Kuczka Péter**

Főszerkesztő: **Dr. Mund Katalin**

Lapigazgató: **Burger István**

Irodalmi szerkesztő: **Németh Attila**

(irodalom@galaktika.hu)

Tudományos szerkesztő: **Kovács „Tücsi” Mihály**

(tudomany@galaktika.hu)

Olvasószerkesztő: **Athén Melitta, Kasza Magdolna**

Kommunikáció: **Goda Mikolt Hanna**

tel.: **06-70/944-8181** (kommunikacio@galaktika.hu)

Terjesztés és adminisztráció: **Simó Nikolett**

(terjesztes@galaktika.hu)

Szerkesztőségvezető: **Polonkai Tamás**

(szerkesztoseg@galaktika.hu)

Kreatív igazgató: **Varga Balázs**

A TANÁCSADÓ TESTÜLET TAGJAI:

Dr. Lukács Béla fizikus, a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézetének tudományos tanácsadója

Dr. Juhász Árpád geológus, a TV2 tanácsadója

Dr. Almár Iván csillagász, űrkutató, a Nemzetközi Asztronautikai

Akadémia SETI munkacsoportjának tagja, a nemzetközi SETI

bizottság korábbi alelnöke

Réz András esztéta

S. Sárdi Margit irodalomtörténész, egyetemi docens, a Magyar Scifitörténeti Társaság elnöke

Alföldi István ex-ügyvezető igazgató, Neumann János

Számítógép-tudományi Társaság

Szabó György médiaszakértő (ex-elnök-vezérigazgató –Sanoma)

Juhász György tartalommarketing-szakértő

Szerkesztőség: **1024 Bp., Fény u. 2.**

Tel: **06-1/457-02-50** // Nyitva: **H–P 10–16 óra között**

Kiadó: **Metropolis Media Group Kft.**

Felelős kiadó: **a Kft. ügyvezető igazgatója**

Terjeszti országosan a Lapker Rt.

Nyomdai előállítás: **Gelbert Eco Print // www.gelberteco.hu**

Előfizethető: kedvezményesen egy évre (12 szám, Platinakártyával,

partneri kedvezményekkel) **17 880 Ft (1490 Ft/hó)**, csoportos

beszedési megbízással: **1490 Ft/hó** // Galaktika XL (12 Galaktika

XL, Gyémántkártyával, partneri kedvezményekkel): **29 880 Ft/év**

(**2490 Ft/hó**), csoportos beszedési megbízással: **2490 Ft/hó**

Partnereinknél a digitális Galaktika **1200 forint/db**

Az előfizetés teljesíthető átutalással: **K&H Bank Zrt.**

10403181–50526767–88671008 vagy rózsaszín postautalványon

a **Metropolis Media Group Kft, 1535 Bp. Pf. 746.** címre.

A megjegyzés rovatba kérjük beírni a kedvezményezett nevét

és postázási címét!

Kanadában és az Egyesült Államokban előfizethető a *Pannonia*

Könyvesboltban: www.pannonia.ca // e-mail: info@pannonia.ca

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

HU-ISSN 0133-2430

TÁMOGATÓINK:

NOVELLÁK

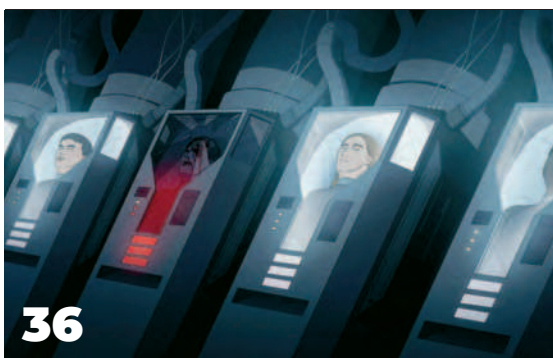
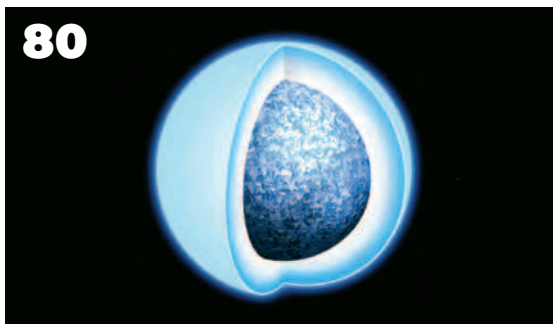
- 6 Varga Csaba Béla:** Az adomány
32 Olga Larionova: Cicus
38 Antal József: Mikulás
46 Nick DiChario: Téli magyal
54 Orosz Adél: Álommeló
60 Luigi Brasili: A következő állomásig
70 Vaszilij Berezsnoj: A Nap története
82 Bojtor Iván: Az évszakok hullámai
94 Graal Arelszkij: A szeleniták ajándéka

CIKKEK

- 28 Fókusz**
35 Zöld jövő
36 Film
44 Intelligens dizájn
52 Zene
64 Gondolatátvitel
77 Zöld jövő
78 Obszervatórium
80 Gemmológia
86 Képregény

GALAKTIKA XL

- 115 Louis Trimble:** Antropol
201 Louis Trimble-életrajz

28**35****36****77****80**

ADVENTI AKCIÓ

Ünnepi kedvezmények
a Galaktikabolton!

Ne maradj le, figyeld színes
akcióinkat: ajándékkönyvek,
kuponakciók, Galaktika merch!

Lepd meg magad és szeretteid!

WWW.GALAKTIKABOLT.HU

AZ UNIVERZUM LEGHIDEGEBB HELYE

Az univerzum hőmérséklete meglepően változatos. De mi van a skála alsó végével? Az abszolút nulla, a 0 Kelvin-fok, vagy -273,16 Celsius az elméleti határ, hogy a dolgok mennyire hidegek lehetnek. De mi a gyakorlati határ? Mennyire hideg az univerzum leghidegebb helye?

Az Ősrobbanás egy túlhevült világegyetemet hagyott maga után, de ahogy tágul, hűl. Az eredeti robbanásból visszamaradt energia adja a kozmikus háttérsugárzást. Általánosságban elmondható, hogy ez mindenhol 2,7 Kelvin-fok. Ahogy az univerzum öregszik, ez a hőmérséklet tovább csökken, de nagyon-nagyon lassan.

A Bumeráng-köd az általunk ismert leghidegebb természetes hely az univerzumban, és az első, amelyet hidegebbnek találtunk, mint a kozmikus háttérsugárzás. Mindössze egyetlen Kelvin-fok a hőmérséklete.

Úgy gondolják, hogy azért ilyen hideg, mert nevelésesen gyorsan tágul.

A csillagköd egy felrobbant nap ledobott külső anyagtömege. Azért ilyen hideg, mert az anyag kiáramlása körülbelül tízszer gyorsabb, mint amit a csillag felrobbanása biztosítani tud. A legvalószínűbb magyarázat, hogy egy másik csillag gravitációs hatása felelős ezért.

Kifordult önmagából minden – gondolta Sri Rádzs, a szent koldus. – Mintha tényleg a világ vége közeledne.

Elvégezte a felkelő napot köszöntő szertartásokat, ám hamarosan elviselhetetlenné vált a meleg, és az égett hús bűzét idehozó szél megakadályozta, hogy medítálgon. Ingerültté és rosszkedvűvé vált, pedig ezekkel az alantas érzelmekkel azóta nem találkozott, hogy az életpályája megfelelő pontjára eljutva – vagy talán *feljutva* – elköszönt családjától, és a vándorszerzetesek ágyékkötőjét magára öltve, mezítláb kísértált addigi otthona kapuján.

A háta mögött lövések dörrentek.

A *dharma*¹ vándoraként a békét és a mindenség titkait kereste. Az elmúlt néhány nap során azonban kiderült, hogy továbbra is a világ káprázatának rabja, és képtelen felemelkedni a tiszta spirituális magasságokba.

A látóhatáron újabb füstoszlop bukkant fel. A halál és a szenvedés ígéretét hozta magával.

Áldás és béke!

Kharnakán elégedett pillantást vetett a holttestekből feszálló sűrű, zsíros füstre. Egy újabb faluban pusztult el az összes hitetlen. A ghátik – akiket a sok istentelen fajankó *hullaégetők*ként emleget – rettegett osztagparancsnokuk útmutatását követve jóval napkelte előtt vették körül a tengerparti halászfalut. A sötétben rajtuk kívül senki sem merészkedett ki a vakító neonfényű lámpák izzásán túlra, mert az itt élők ugyanúgy rettegték az éjszaka démonjaitól, ahogy azt az őseik tették száz, ötszáz vagy éppen ötezer évvel ezelőtt.

A ghátik természetesen nem féltek a szörnyetegektől.

Ők az ősi ország egyedüli igaz isteneit szolgálták: a danavákat, akik egykor ugyanolyan elszántan küzdöttek Malaba szabadságáért, függetlenségéért és méltóságáért a gögös északi árják, mint a primitív déli dravidák ellen.

ARRA VOLTAM KÍVÁNCSI, MITŐL KERÜLNEK EKSZTÁZISBA A MEGÉRINTETT HÍVEK. BIOENERGIA? HIPNÓZIS? KÁBÍTÓSZEREK HASZNÁLATA? VALAMILYEN SUGÁRZÁS? AZTÁN RÁJÖTTEM, HOGY A KELLŐKÉPPEN ERŐS VARÁZSLATOT LEHETETLEN MEGKÜLÖNBÖZTETNI A LEGKORSZERŰBB TECHNOLÓGIÁTÓL.

MONOLIT
DÍJAS SZERZŐ

VARGA CSABA BÉLA

AZ ADOMÁNY

A hatalmas Vamakáli istenasszony ugyanúgy elfogadja a Siva- és a Visnu-hívők levágott fejét, mint az egyetlen istenben hívő jöttmentekét. Mennyei otthonából derűsen tekintett alá a hazafiak leghíresebb harctéri parancsnokára, hiszen Kharnakán jó munkát végzett: hamarosan az egész tagállamot meg fogják tisztítani.

Ó, a fészkes fenébe!

Az emberei már azelőtt füvezni kezdtek, hogy befejezték volna a falu felszentelését. Dühösen rájuk ripakodott, hogy az összes hullát dobják be az iskola ajtaján. A tántorgó alakok sietve engedelmesskedtek.

Áldás és béke!

A félszemű vezér zordan elmosolyodott. Érezte, hogy boldog és dicsőséges napok várnak rá.

Srí Rádzs nem aggódott a lázadók miatt. Bár az állami hírműsorok a cenzúra miatt egyetlen

szóval sem említették a *hullaégetők* mozgalmát, a kétségbeesett menekültektől azért megtudta, hogy a tartományban oly népszerű istennő újdonsült hívei alapvetően a vallási megújulás harcosai, akiktől neki, vagyis a hatalmas Siva jelét a homlokán viselő szent embernek nincs miért tartania.

Elméletileg.

Fél szemmel az apró állomás nemrég gyönyörűen kitatarozott épülete felé sandított. A két hatalmas képernyő között kilógatott digitális hőmérő szerint a hőmérséklet még az árnyékban is meghaladta az 50 Celsius-fokot.

Kint a napon meg...

A képernyőkön szokás szerint a reformkonzervatív központi kormányzat népnevelő, lelkesítő programja ment. A hangok csupán halk, érthetetlen zúgásnak tűntek, de a bemondók és a műsorvezető mimikája egyértelművé tette, hogy milyen dicső napokat él át most a nagy nemzet. A Mars-expedíció kozmonautáinak si- ↪

került végre kijavítani a meghibásodott modul, így a leszállóegység nemsokára elindulhat a vörös bolygó felszíne felé!

*Dzsáj Hind!*²

Alig kőhajításnyi távolságra a szent fától halk kattogással mozgásba lendült a vasúti váltó. A szent ezen elcsodálkozott, hiszen fejből tudta az állomás menetrendjét, és ebben a pillanatban nem kellett volna vonatnak érkeznie. Igaz, a menetrendről már előző nap kiderült, hogy semmit sem ér. Dacára annak, hogy ezen a kisvárosban ment keresztül Tiruvanántapuram felé a tagállam legfontosabb vasútvonala, mintha csak megállt volna az élet.

A hullaégetők miatt.

Nem kellett sokat várnia, míg befutott egy meglepően rövid szerelvény. Jó pár homokszínű egyenruhás, kezében ősőreg, II. világháborús brit puskát szorongató vasúti őr lépett le a peronra. Utas viszont alig érkezett.

Srí Rádzs ezt nyugtalanítóknak találta, hiszen mégiscsak ez volt Malaba leghíresebb kisvárosa.

Itt élt a Sankari, a Kegyes Anya!

Az a szent asszony, akiről sem a hívők, sem a szkeptikusok, sem az újságírók, sem a vallási vezetők nem tudták eldönteni, hogy közönséges halandó-e, vagy egy megtestesült istenség. Nevezték már rosszul álcázott földönkívüli lénynek, agyamosó mutáns szörnyetegnek, de az óceán szellemének is.

Abban viszont kevesen kételkedtek, hogy a Sankari körül hétköznapiak a megmagyarázhatatlan csodák.

A vonat elindult, és a hosszú peronon csak két alak maradt. Egyértelmű volt, hogy külföldiek. Amint gyanakodva körülnéztek, először egymást pillantották meg, aztán felfedezték a fa árnyékában ülő szentet is. A nagydarab, szőke góra³ vonakodva, míg a peron másik végéről a vörös hajú megkönnyebbülten fellelegezve indult el Srí Rádzs felé.

A szőke megtorpant az állomás főbejárata előtt, lenyomta, majd rángatni kezdte a kilincset.

– A pokolba! – harsogta. – Hát ezt nem hiszem el!

Kaliforniai – gondolta a szent koldus. Annak idején meglehetősen sokat utazott, hiszen egy Forbes 500 kategóriájú szoftvercég alapítója és tulajdonosa volt. A vagyonát több százmillió dollárra becsülték, amikor hátat fordított addigi felszínese életének.

A vörös hajú is odaért az épület elé.

– Te idevalósi vagy? – förmedt rá a kaliforniai.

Az egészségtelenül sápadt alak úgy nézett vissza rá, hogy nyilvánvaló volt, azt gondolja, a szőkének elment az esze.

– Taxit rendeltem, de sehol nem látom a kocsit – méltatlankodott az amerikai, nem is törődve azzal, hogy a másik mit válaszol.

– Mikorra kérted? – kérdezte a vörös hajú.

– Tíz órára. Már rég itt kellene lennie.

A vörös – a kiejtése alapján ír lehetett – az órájára nézett. A koldus elismerően biccentett, látván a régimódi analóg készüléket.

– Addig még van fél óra – mondta az ír.

– Dehogyan – ellenkezett a kaliforniai. – Már rég meg kellett volna jönnie.

A koldus felsandított az égre. Szúrja napisten hajszálpontosan mutatta, hogy az írnek van igaza. A vörös hajú odatartotta óráját a kaliforniai elé.

– Rosszul jár – makacszkodott a szőke. Elővette a mobilját. – A pontos idő... A kurva életbe! Nincs térerő... és internet sem.

– Elnézted az időzónát – mondta halványan elmosolyodva az ír. Kezet nyújtott a másiknak. – Amúgy Joseph vagyok.

– Donald – felelte a kaliforniai. Gyanakodva a felé nyújtott kézre pillantott, de aztán mégiscsak megszorította. – Te is az ásramba⁴ jöttél?

Hova máshova? – gondolta a koldus. – *Itt azon kívül nincs semmi más, ami a külföldieket érdekelné.*

– Persze – felelte Joseph. – Biztos, hogy jó helyen szálltunk le?

Donald nem törődött vele. A hőségtől már tűzvörös volt a feje, miközben szinte vicsorogva megpróbált életet lehelni a mobiljába.

– Csak mert a TikTok-videókon meg a YouTube-os filccskékben az ásrám állomásán mindig nyüzsög a tömeg – folytatta az ír. – Ragyogó színű ruhát viselő helybeliek, a friss tengergyümölcsét áruló halászok, hófehér öltözékben a Sankari hívei, meg a töméntelen hozzánk hasonló külföldi.

A tekintete ismét megakadt Srí Rádzson. Odament elé, a melle előtt tenyérrel összetette két kezét, és meghajolt.

– *Námászté* – mondta kissé bizonytalanul. – Ásrám? Sankari? Taxi?

A koldusnak nehezére esett a külföldre összpontosítani. Az óriásképernyőkön elegáns öltönyt viselő távol-keleti meg fehér férfiak ültek a kamerák és a fotósok sorfala előtt. A felirat szerint a nagyhatalmak politikusai éppen aláírták az amerikai–kínai örök barátsági és együttműködési szerződést.

Ebből még baj lesz – gondolta a koldus. – *Minket kihagytak.*

– Ásrám? – ismételte meg Joseph. Körbemutatott a kezével. – Hol van? Hol?

– Gyere el attól a hajléktalantól! – förmedt rá Donald. – Lehet, hogy tetves. Amúgy sem érti, amit mondasz.

A koldus halványan elmosolyodott. Összeszorította a tenyerét maga előtt.

– Namaszté – mondta Josephnek. A legtisztább oxfordi kiejtéssel folytatta. – A Kegyes Anya kolostorvárosa itt van tizenöt kilométernyire. A taxira ne várjanak! A lázongások miatt, aki csak tudott, elmenekült a környékről. Vitték az összes gépjárművet.

– Értem – dadogta meglepődve Joseph. – Mondja, uram, hogy juthatnánk el innen a Sankarihoz?

Ahogy egy nyugtalan mozdulattal a fejéhez kapott, bő ingujja majdnem a válláig felcsúszott. Srí Rádzs azonnal felfigyelt az alkaron sorakozó vágásnyomokra.

– Normális körülmények között a két úriember gyalog pár óra alatt eljuthatna a kolostorba – magyarázta. – Most azonban semmiképpen nem javasolnám, mert a hullaégetők halálra kínozzák a kezükbe kerülő más vallásúakat.

Joseph, ha lehet, még jobban elsápadt. A koldusnak megesett rajta a szíve.

– Az lesz a legjobb, ha itt maradnak az állomáson, és várnak, hátha jön egy vonat. A ghátik ide nem mernek lejönni, mert a szerelvényeket rengeteg fegyveres kíséri, és ezek a lázongók csak a védtelen lakossággal szemben nagylegények.

– Ostobaság! – harsogta Donald. – Egy vaglag pénzt fizettem azért, hogy itt legyek, és beállhassak a csodavárók sorába. Első osztályú légkondicionált szobával várnak az ásrámban. Dupla menüt rendeltem a nyugati menzán. Nem fogom a sok lóvét kidobni az ablakon!

– De hát az öreg azt mondja...

– Kit érdekel egy ilyen vén idióta?

A koldus azonban ekkor már nem törődött az ingerült kaliforniaival, és a következő pillanatban a két külföldi is felfigyelt az egyre hangosabb dübörgésre.

A veterán Royal Enfield az állomás épülete mögül kanyarodott elő. Jóval lassabban közeledett, mint ahogy szokta. Ezen nem volt miért csodálkozni, mivel a több mint negyvenéves motorkerékpár mögé egy jókora kétkerekű kordét kötöttek. A lapos platón legalább tucatnyi nő és gyermek szorongott.

– Ez meg mi az ördög? – csodálkozott Donald.

A motor megállt előttük. A koldus lassan fel-tápázkodott, és meghajolt a járműről leszálló, olajos munkásruhát viselő alak előtt.

↪

Ezek szerint elkészült a szülészet generátora – gondolta.

Az érzéző levette a fejéről a sisakot, és a motor kormányára akasztotta. Joseph alaposan megnézte magának őt is, meg a kordén lévőket is. A nők és a gyermekek halálra rémült menekülteknek tündek. Jó párnak zúzódások látszotak az arcán.

A motoros talán külföldi lehetett. Régóta élhetett itt, mert a bőre csak egy árnyalattal volt halványabb a halászkokénál. Hosszú, fekete haját hátul copfba fonta, a szakállát és a bajuszát viszont rövidre vágta.

Mélyen meghajolt a koldus előtt, és a kezével jelképesen – a legnagyobb tiszteletet megadva ezzel – letörölte a lábáról a port.

– Peter fiam. Kik ezek a nők? – kérdezte a szent.

A férfi felegyenesedett.

– A kórházban kerestek menedéket. Az igazgató mielőtt elmenekült volna, azt javasolta, vigyem be őket az ásramba.

– Hé, haver. Tied ez a verda? – harsant fel Donald kérdése. Odalépett Peter elé, és felmutatott egy bankjegyet. – Kereshetsz húsz dollárt, ha átviszel az ásramba. Ott már várnak engem. Fontos ember vagyok.

Peter összeszűkülő szemmel nézett rá.

– Jó napot – mondta végül halkán. – Nincs hely a járgányon. Amúgy is jobban tenné, ha inkább visszamenne az egyik nagyvárosba.

– Én is erről gyözködtem őket – mondta Srí Rádzs, és odaállt Peter mellé –, de ez itt nem hallgat rám.

Donald elengedte a füle mellett a szavakat. A papírpénzt majdnem belenyomta Peter képebe.

– Vak vagy talán, faszikám? Ez húsz dollár! U-S-A! Én nem szarral gurigázok!

Peter szeme mellett megrándult egy ideg, de elmosolyodott, és kissé hátrébb lépett.

– Sajnálom. Mondtam, hogy nincs hely.

– Faszt nincs hely! Dobd le azokat a nigger kurvákat, és...

Srí Rádzs úgy vélte, ő már elég idős ahhoz, hogy semmin ne lepődjön meg. Most azonban hajszálnyival mégis feljebb vonta a szemöldökét. Persze már korábban is érzékelte, hogy külföldi barátját valósággal szétveti a visszafojtott indulat, ám Peter eddig mindenkivel a lehető legnagyobb udvariassággal viselkedett.

Donaldnak még feljajdulnia sem maradt ideje, és máris a tűzforró porban találta magát. Öszegörnyedt, és öklendezni kezdett.

– Ne merj így beszélni róluk! – vicsorgott rá Peter. A menekültek felsikoltottak, de az fel sem merült bennük, hogy leszálljanak a kordéról. – Életveszélyben vannak, és nem szórakozni jöttek ide, mint te.

– A lázadók elől menekülnek? – kérdezte Joseph.

– Igen. A ghátik őket is lemészárolnák, ahogy mindenki mást a tartományban.

– Azok a füstoszlopok – szólt közbe a koldus. – Már keleten és északon is égnek a falvak.

Peter megfordult, és halkán morgott valamit magában.

– Nincs vesztegetni való időnk – figyelmeztette Srí Rádzs. – Induljatok azonnal az ásramba! Ott biztonságban lesztek.

– De hát ez itt a béke szigete! – kiáltotta boldog mosollyal Joseph. A hátizsákját letette maga mellé a hófehér márványpadlóra, és arcát az előcsarnok mennyezetén hatalmas sebességgel forgó ventilátorok felé fordította. – Pontosan ilyennek képzeltem el a varázslatos Napkeletet!

Rövid, de kimerítő út állt mögöttük. Az ír fiatalember biztosra vette, hogy gyalog sohasem jutott volna el ide az elképzelhetetlen hőség és a könnyörtelen napsütés miatt. Szerencsére Peter megengedte, hogy felüljön a háta mögé a Royal Enfieldre. A veterán motorkerékpár csak lassan haladt a súlyos utánfutó miatt. Donald ott ván-

szorgott mellettük, és végül engedélyt kért arra, hogy megkapaszkodjon a kordéban. Itt a fogadócsarnokban úgy tett, mintha nem is ismerné Josephet. Egy utalványt lengetve azt követelte, hogy azonnal vezessék a lakosztályába.

– Na, zsák megtalálta a foltját – mormogta Peter. – Az ott Srí Aum Árjan, a legsunyibb főpap a Sankari szolgálói közül.

A kopasz fickó ránézésre tulajdonképpen barátságosnak tűnt. Miután ellenőrizte Donald személyazonosságát a felhőben, átölelte a kaliforniait, és biztosította arról, hogy az ásrásban nemcsak spirituális megtisztulás és megújulás vár majd rá, de mindazt megkapja, amit egyébként egy ötcsillagos, nyugati szállodában található egy VIP vendég.

Az arca viszont egyből elkomorodott, amikor megpillantotta a földön kuporgó menekülteket.

– Ezt meg hogy képzelted? – förmedt Peterre. Az íren egyszerűen keresztülnézett. – Ilyen jöttmenteket nem engedhetünk be ide!

Joseph figyelmét nem kerülte el, hogy újdonsült barátja vállá ugyanúgy megfeszült, mint amikor az állomáson leütötte Donaldot. Biztosra vette, baj lesz abból, ha az olajos ruhás férfi nem tudja kezelni az indulatait.

– Ó, a Kegyes Anya boldog lesz, ha meghallja, hogy sikerült még több nővérünket és gyermekünket megmenteni a hullaégetők elől – csendült fel ekkor egy magabiztos női hang. Az idős hölgy ugyanolyan ruhát viselt, mint a rókaképvű Árjan, és öltözkéének súlyos aranydíszei egyértelművé tették, hogy legalább olyan magas rangú, mint a hirtelen tűzvörössé váló főpap. – Peter, te igazán rászolgáltál a védtelenek hálájára.

– Már így is túl sok itt bent a menekült! – méltatlankodott Árjan. – Hova tegyük őket? Mi van akkor, ha Kharnakán rájuk hivatkozva támad meg minket? Nézd csak meg! Az a nő ott buddhista, az a másik meg akár keresztény is lehet!

A papnő beállt Árjan és a rémült menekültek közé.

– Az a félszemű ördög nem mer idejönni – jelentette ki határozottan. – Üdvözöllek a Kegyes Anya szerény otthonában. Srí Silpi vagyok, őistensége logisztikai vezetője.

Kezet nyújtott Josephnek, utána odaintett néhány fehér öltözéket viselő helybelinek, akik elvezették a most már sokkal jobb kedvű menekülteket. Közben Árjan egy gyűlölködő pillantást vetett Peterre, majd sietve eloldalgott. Josephet két külföldre bízták. A kék szemű svéd férfi és az alacsony, göndör hajú spanyol lány barátságosnak tűnt. Megmutatták a szobáját, körbevitték, és segítettek elvégezni a papírmunkát is. Amit látott, az tényleg olyan volt, amilyennek a színpompás filmek mutatják Indiát.

– A Kegyes Anya kilencven évvel ezelőtt itt született egy szegény halász kunyhójában. Az ásrásban manapság egyszerre több ezer hívőnek jut hely. A kapu mindig nyitva áll, és folyamatosan érkeznek a zarándokok, hogy beállva a hófehér ruhát viselő hívők hosszú sorába, a Sankari elé járuljanak – magyarázta Jörg. – Szilárdan hisznek abban, hogy amikor a Kegyes Anya homlokon csókolja őket, nem csupán felfoghatatlan intenzitású, földöntúli boldogságot érezhetnek, de az ősi istenek erejére támaszkodva az Anya valóra váltja egy kívánságukat.

– Hetven évvel ezelőtt ezen sokan csak nevettek, ám azóta emberek tízmilliói tettek hitet amellet, hogy a villámcsapással felérő erejű csók valóban boldoggá tette őket, és utána tényleg valósággá vált az, amire a legjobban vágytak – bizonygatta Juanita.

– Oknyomozó újságíró voltam. Azért küldtek ide, hogy leplezzem a nyilvánvaló csalást – magyarázta Jörg. – Csakhogy megismertem a békét, és itt átéltem a csodát.

– Én meg agykutató az MIT-n. Arra voltam kíváncsi, mitől kerülnek eksztázisba a megérített hívek. Bioenergia? Hipnózis? Kábítószeres ↪

használata? Valamilyen sugárzás? Aztán rájöttem, hogy a kellőképpen erős varázslatot lehetetlen megkülönböztetni a legkorszerűbb technológiától. – A lány mosolya elárulta, hogy az utolsó mondatot csak tréfának szánta.

Talán.

Joseph az irodából kijöve látta meg ismét Petert. A motoros azt mondta, hogy legközelebb valószínűleg a közös esti éneklés idején fognak találkozni. Joseph az interneten már olvasott a *szatszangról*. A kolostorban élő, vagy csak átmenetileg itt tartózkodó indiai és külföldi zarándokok nem csupán énekelnek, hanem olyan közismert spirituális szövegeket is megvitatnak, mint amilyen a *Bhagavad-gíta*.

– Nehogy szóba hozd Oppenheimert! – figyelmeztette Peter újdonsült barátját, amikor útközben idefelé beszámolt neki a közösség hétköznapijairól.

– Pedig ő a *Bhagavad-gítából* idézett az első atombomba felrobbantásakor.

– Ez igaz, de azóta azt a pár sort közhellyé koptatták az emberek.

– Tényleg jó pár pólón meg tetováláson láttam a rockkoncerteken – bólintott Joseph.

– A Kegyes Anya szerint a szeretet hatalmasabb a nukleáris fegyvereknél. Talán éppen ez fogja megmenteni a világot.

Az ír fején átfutott az a sok fenyegető, baljóslatú hír, amit útközben a repülőn elé tártak a hírcsatornák. Válság válság hátán. Elbizonytalanodva megvakargatta alkarján a behegedt vágásokat és a még viszonylag friss tűnyomokat.

– Te komolyan hiszel ebben? – kérdezte halkan.

Peter azonban nem hallotta meg, mert a motor hangja elnyomta az elsuttogott szavakat.

Remélem, hogy igen.

Áldás és béke!

A kodungaói párszik egyáltalán nem jelentek veszélyt a szent terv megvalósítására. Már

csak azért sem, mert a rohamosan zsugorodó közösség utolsó feltucatnyi tagja a legutóbbi világválság második évében, amikor a hatóságok végre enyhítettek a szigorú utazási korlátozásokon, repülőre ült, és kivándorolt Iránba. Eltérően a többi nagy monoteista világvallás híveitől, Malavában ma már nem lehetett párszikkal találkozni. Kharnakán azonban úgy döntött, hogy a Lángok Házának is ugyanúgy el kell pusztulnia, mint a megbízhatatlan keresztények vagy a képmutató buddhisták templomainak.

Meglehetősen jó volt a kedve, mivel a ghátnak most először sikerült elfoglalniuk egy igazi várost. Eddig csupán a gazdag és lenyűgözően szép tartomány falvaiban mutathattak be tűzáldozatot Vamakálinak. A tűz és az éjszakai sötétség anyja cserében újabb és újabb győzelmekkel jutalmazta meg leghűségesebb osztagparancsnokát.

Kharnakán intett, mire az alvezére égő gyufát dobott a gázolajtócsába. A láng hátborzongató gyorsasággal elérte az ötszáz éves épületet, és egy pillanat alatt eltűnt az ajtó alatt. Bentről azonnal felhangzott a jajveszékelés.

A vezér kihúzta magát, és büszkén az égre emelte a tekintetét. Az emberei utánozták a példáját. Legalábbis azok, akiket még nem ütött ki a támadás előtt, közben és után is korlátlanul fogyasztott *bhang* és a *gandzsa*⁶. Kharnakán mélyen elítélte azokat, akiknek kábítószere volt szüksége ahhoz, hogy éteri, spirituális kapcsolatba léphessenek az istennővel.

Neki ehhez elég volt a hit.

Áldás és béke!

A környékre rátelepedett az égett hús bűze. Az osztagparancsnok körültekintő vezetőnek bizonyult. A templomot nem üresen gyújtotta fel, hanem olyan sok környékbeli nőt tereltett be oda, ahányat csak be lehetett zsúfolni a vastag tölgyfaajtók mögé. Nem törődött azokkal sem, akik zokogva bizonygatták, hogy ők maguk is igaz hinduk, Bharat⁷ ősi isteneinek a

hívei. Elég volt egyetlen pillantást vetni az arc-
bőrükre, a koponyájuk formájára, meghallgatni
visszataszító kiejtésüket, hogy nyilvánvaló le-
gyen: jöttment idegenek ezek mind! Szennyes
foltok Malava szent testén!

Megszabadul tőlük, hogy a következő nem-
zedék egy megtisztult és békés világot vehessen
át a gháti hazafiaktól.

„A szeretet az egyetlen orvosság, ami képes meg-
gyógyítani világunk bajait!”

Joseph megtorpant a tágas csarnok már-
ványfala előtt. A magasban tucatnyi különféle
indiai ábécével írták fel a Kegyes Anya legfon-
tosabb hitvallását. Az ír fiatalember egyedül a
legelső sort, az angolt tudta elolvasni.

– Egy-két napig melletted leszünk, és segí-
tünk beilleszkedni – mondta Jörg. A délutáni
áhitatosság során ő félmeztelenül végezte el a

jógagyakorlatokat, így Joseph azonnal felfedezte
karján a tűszúrások egészen halvány, tökélete-
sen beforrott nyomait. Azon már nem is csodál-
kozott, amikor meglátta, hogy Juanita alkarján
ugyanolyan párhuzamos vágásnyomok húzó-
nak, mint az övé. Srí Silpi olyan segítőtket vá-
lasztott ki, amelyenekre Josephnek a legnagyobb
szüksége volt.

*Talán itt végre sikerül. Talán kikerülhetek a
pokoli örvényből.*

– Mindig ilyen sokan vannak itt? – kérdezte.
A nyugati spirituális zarándokok – a *turisták*
– számára fenntartott kávézóban ültek le. El-
térően a hatalmas, ragyogóan tiszta, egyszerre
akár egy kisebb hadsereg befogadására is al-
kalmatlan menzaépülettől, itt nem ingyen adták
az ételt, hanem fizetni kellett érte. Ugyanakkor
kávét, kólát, csokoládét, vagy éppen jégkrémet
is lehetett venni. Ezekről a különlegességekről a

2024/JAN/20 | 20h | PERFORMAN SZ & ELEKTRONIKUS OPERA | ENGLISH FRIENDLY | 12+

**Cie D'Autres Cordes /
Franck Vigroux (FR)**

**Zuhanások
Chutes / Falls**

INSTITUT FRANÇAIS

trafó

TRAFÓ KORTÁRS MŰVÉSZETEK HÁZA | TRAFÓ HOUSE OF CONTEMPORARY ARTS ////////////////
1094 BUDAPEST, LILJOM UTCA 41. | WWW.TRAFO.HU | +36 1 215 1600 | @TRAFOHOUSE

光華 BUDAPEST

Foto / Photo: Quentin CHEVRIER